

מצניע לכת

(ביום השבעה למות נחום קרפיבנר)

חבורי הילדים המיוחדים, על קריאת הילדים המעודדת, על ההישגים באסי פים למען הקה"ק וכו'.

לא היו ידיעה קטנה, או מאורע קל שהוא בתנועתנו, אשר לא הגיב עליה האיש בלבביותו, בכת הגיונו ובמסירות נפשו. כל מורה חרץ הריצים עמוקים בנפש ציונית-סוציאליסטית זו. כאבו של בן המושב המפרפר בסכל קיומו היה כאב המורה והמחנך נחום, להלכה ולמעשה שיתף עצמו בחבלי התפתחותו של מושב העובדים, אשר בו ועמו גידל את דור החמשך. זרבתה שמחתו בראותו את ראשוני מחזוריו נאחזים בצפרניהם בקרקע העברית ובתנועת הפועלים. הנוער העובד בכללו זכה ליחס מיוחד מצדו ושש לקראת כל הת עוררות חגיגית והעפלה חלוצית של נוער זה.

ה"קטנות" שבכתיבתו גם הן מש תלכות ונאחזות אחת בשניה כדי שר שרת שלמה — שרשרת של אנרות, הרהורים והגיגים האתונה ורבוקה בחינם העבריים המתחדשים. לא הרבה ליצא וגם לא חונן בקלות העט, אך פרטי כתיבתו המסונגנים נבעו מלבם ומנפש אצילית, זו אשר חסה על כבוד כל מלה נרפסת. הרשימות על ענוני יום יום כאגרות על גבורים ועל מעשי מעפילים והעפלה סכוונת לנוער ולצעיר, אשר הכותב ראה בהם משענת ומסד לאומת העתידה. הכל מסביב, היות אוטר, עומד בשממותו, אך כחות חיים אצורים בכל סלע זרנב, ושומה על בוני הארץ ובניה להאציל עליהם מכת יצירותם ולהתמזג בהם יחד וליהפך למעין מפכה. כת היצירה ממעל והכת הפורה לסטה יסוזנו והיו לאחד. בו וממנו תקות קיום לישוב, לפועל ולעם הכמה לנאולה.

יעקב הרפרין

בשרה החינוך והתרבות בארץ התר הלך התבר נחום קרפיבנר כעובד אלי מוני, מבלי אשר רבים ידעו אותו ואת פעלו. בצניעות ובהסתר עשה את עבודתו. היתה זאת אחת מתכונות נפשו היסודיות — הצנע לכת! ואת הקו הזה ראה גם כיתר וכפינה לכל ההנשמה הציונית בארץ בשטחיה השור נים. מרגלא בפומיה — ה"קטנות" אשר כל אחד ואחד רש בהם בעקבותיו הן הן עיסרי החיים ועיסרי המעשה בארץ הנבנית. ובנופו קיים את אמד רתו זו. גם בעבודתו בביה"ס כמחנך וכמורה, גם בהליכותיו בון הכרות וגם בכתיבתו הספרותית טפל ב"קטנות" האלו, הרזן אחת לאחת עד כדי העלאת דמות שלמה.

נאמן בית החנוך של תנועת הפור עלים במשך ימי שבתו בארץ, מלא במסירות ובנאמנות יוצאת מהכלל את העודתו זו — תעודת המחנך. ב-12 שנות הוראתו בכתי הספר במושבי עובדים (בנהלל, בתל-ערשים ובכפר סל"ף) ידע למזג ולקשור את תורת החנוך במציאות העובדת ובתחיה העברית הסוציאליסטית-הציונית. עיסרי תנועת הפועלים ודרכי התגשמותה בארץ ומחוצה לה היו לו מימים ראשונים לקו ולמשקולת במסכתו החינוכית. ומה אירו עיניו — כאשר הצליח לבנות שאלת חשבון, או להסביר פרק בתנ"ך, או לנתח בעיה כללית, אנכ הארת התעודה הנדולה המוצכת לפני צבור הפועלים בארץ. ובבית הספר גילה והעלה תמיד את הפעולות הקטני טנות והמעשים הזעירים, אשר בהם נחרות דמות אישיותו של דור העתיד. בעונג מיוחד טפל תמיד בספרית בית הספר, בעתון הילדים, בועדות השונות. ומה מאושר היה האיש, כאשר בא האורח המבקר לביה"ס והתענג על